

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614200051
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6614200051.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v právnej veci žalobkyne R.. T. N., I. XX.XX.XXXX, G. Z. Z. Z. - L., Q. XXXX/X, občianky SR, proti žalovanému B. N., I. XX.XX.XXXX, G. Z. O., E. H. XXX/X, občianovi SR, zastúpenému JUDr. Michalom Matalom, advokátom so sídlom, Lučenec, M. Rázusa 19 o zaplatenie sumy 6520 Eur s prísl. takto

rozhodol:

žalobu žalobkyne na zaplatenie sumy 6520 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6520 Eur od 01.05.2012 do zaplatenia z a m i e t a .

Súd žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa v súdnom konaní domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 6520 Eur s prísl. z dôvodu, že tento dlh jej žalovaný uznal dňa 14.11.2011 a zaviazal sa ho zaplatiť do 30.01.2012. Uznanú sumu nezaplatil, preto podala žalobu na súd.

Žalovaný v konaní spochybnil uznanie dlhu, tvrdil, že žalovanú sumu mu nikdy žalobkyňa neodovzdala. Poukázal na to, že prevažná časť sumy ktorá je v uznaní dlhu sa týka nárokov vzniknutých za trvania manželstva so žalobkyňou. Jeho právny zástupca vzniesol námietku premlčania nároku.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním žaloby, uznania dlhu zo dňa 14.11.2011, sobášneho listu, vyjadrenia žalovaného zo dňa 08.11.2013, písomného vyjadrenia splnomocnenej zástupkyne žalovaného zo dňa 21.02.2014, pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 10C/44/2010, zmenky bez protestu z 15.10.2010, dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok zo dňa 22.10.2010 a o vzdaní sa práva zo dňa 22.10.2010, výsluchom účastníkov konania a zistil tento skutkový stav:

Výsluchom žalobkyne, právneho zástupcu žalovaného a prečítaním pripojeného spisu sp.zn. 10C/44/2010 súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný boli manželmi. Manželstvo uzavreli dňa 07.10.2006 a rozvedené bolo dňa 17.05.2010, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.06.2010. Manželstvo uzavreli po 4 ročnej známosti, spoločne hospodárili do novembra 2008.

Žalobkyňa v konaní preukazovala oprávnenosť nároku písomným uznaním dlhu (č.l. 2 spisu) spísaným dňa 14.11.2011 v ktorom žalovaný podľa § 558 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) uznal, že si požičal od žalobkyne sumu 6520 Eur a zaviazal sa ju zaplatiť do 30.04.2012. Z dlžnej sumy nezaplatil nič.

V priebehu konania sa žalovaný prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne písomne vyjadril k žalobe dňa 21.02.2014 tak, že ju žiadal zamietnuť ako nedôvodnú. Tvrdil, že medzi ním a žalobkyňou k uzavretiu zmluvy o pôžičke nedošlo, žiadnu pôžičku mu neposkytla. Navrhol v konaní vypočítať žalobkyňu, ktorá v čase poskytnutia pôžičky nedisponovala sumou vo výške 6520 Eur. Na pojednávaní dňa 26.02.2014 prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol námietku premlčania nároku.

Žalobkyňa na pojednávaní dňa 26.02.2014 trvala na žalobe. Tvrdila, že pôvodný vzťah medzi ňou a žalovaným vznikol zo zmenky na požičanú sumu 7000 Eur. Po vystavení zmenky jej žalovaný zaplatil v hotovosti 180 Eur a 300 Eur odovzdal do rúk jej matke a sestre. Z toho dôvodu od žalovaného uplatnila len vrátenie 6520 Eur z uznania dlhu. Žalovaný tvrdil, že dlh bude splácať v splátkach, výšku splátok nedohodli, nezaplatil ani jednu splátku, vyhovárať sa. V konaní tvrdila, že sumu 6520 Eur v hotovosti žalovanému neodovzdala, v minulosti mala spísaný zoznam z ktorého dlh pozostáva. V konaní ho nevedela preukázať, jeho originál odovzdala žalovanému. Tvrdila, že žalovaná suma pozostávala napríklad z nasledovných súm: pred uzavretím manželstva jej matka kúpila automatickú práčku za 450 Eur, po rozvode manželstva zostala v byte žalovaného. So žalovaným požiadali o hypotekárny úver na kúpu bytu, ktorý nadobudli do podielového spoluvlastníctva, úver splácala aj za žalovaného za trvania manželstva v období od 8/2008 do 5/2010 po 150 Eur mesačne. Za trvania manželstva žalovanému platila životné poistenie v ČSOB poisťovni po 30 Eur mesačne, platila poistné za byt z ktorého jej polovicu nevrátil. Išlo o poistné v rokoch 2008 až 2010, splátka bola 46,64 Eur ročne. Dvakrát zaplatila daň z nehnuteľnosti po 15 Eur. Okrem toho do žalovanej sumy zahrnula poplatky za smeti za žalovaného v tom istom období v sume 43,80 Eur, v roku 2009 mal žalovaný zaplatiť daň z príjmu fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2008, pretože začal pracovať v zahraničí, vznikol mu nedoplatok 100-150 Eur, ktorý zaplatila. Zaplatila aj pokutu daňovému úradu vo výške 33 Eur, lebo si daňovú povinnosť nesplnil. Žalovaný jej telefonoval zo zahraničia, platila telefónne účty za mobilný telefón v období rokov 2008 do polovice roku 2009 v sume od 30 do 35 Eur mesačne. Tvrdila, že v tej dobe jej prichádzali aj 20 listové výpisy z účtov o telefonických hovoroch žalovaného v nich bolo všetko od interbankingu cez prihlásenie sa na rôzne stanice. Dôkaz predložiť nevedela, odovzdala ho žalovanému. O zaplatení účtu za telefón sa jej zachoval jeden doklad na sumu 29,04 Eur, ktorú považovala za najnižšiu. Keď už bolo potrebné účty platiť, volala mu, povedala mu o akú sumu ide, vždy sa vyjadril, aby ju zaplatila, že keď príde, tak jej finančné prostriedky dá. Za trvania manželstva, keď žalovaný pracoval v zahraničí platila inkaso aj za neho po 98,53 Eur, koncesionárske poplatky 6-7 Eur mesačne, na jednej faktúre mal 5,99 Eur, potom požiadala o zníženie platby z dôvodu, že žalovaný bol v zahraničí, platbu znížili na 4,68 Eur, ale poplatky boli väčšinou okolo 6 Eur v dobe, kým bol v zahraničí. Koncesionárske poplatky platila napriek tomu, že v byte už dávno nebývala. Žalovanému totiž prichádzali upomienky a preto bola nútená upomínané sumy zaplatiť. Do žalovanej sumy zahrnula aj dlh z hypotekárneho úveru, ktorý vznikol po rozvode manželstva so žalovaným, kedy sa dohodli tak, že žalovaný splatil jej časť hypotekárneho úveru, keďže však trhová cena bytu bola vyššia, zriekla sa sumy 1737,40 Eur, ktorú započítala do uznaného dlhu a žiadala ju od žalovaného zaplatiť. Súčasťou uznania dlhu boli aj elektrospotrebiče, ktorých ceny uviesť nevedela. Zostali v byte, televízor, chladnička, digitálna mikrovlnná rúra. Žiadne dôkazy o nich nemala, odovzdala ich žalovanému. V byte zostala kuchynská linka urobená na mieru, kompletne zariadená obývací izba, v nej obývací stena, sedacia súprava, zariadenie spálne. Cenu hnutelných vecí uviesť nevedela. Do uznania dlhu započítala aj kolkové známky na vyhotovenie listu vlastníctva 24 Eur a na ďalšie potvrdenia, ktoré potreboval žalovaný do Írska a týkali sa úveru v Slovenskej sporiteľni a.s. Tieto výdavky sa viazali k obdobiu rokov 2008-2010 (za trvania manželstva). Za žalovaného zaplatila regres dopravnej nehody, ktorú mal ešte pred uzavretím manželstva približne v roku 2005-2006, dôkazy o tom nemala. Zahrnula ho do uznaného dlhu. Tam zhrnula aj pôžičky, o ktorých žiaden dôkaz nemala, originály zmlúv odovzdala žalovanému. Išlo o pôžičky v spoločnostiach POHOTOVOSTĚ, ProfiCredit, Pôžičkáreň, jedna bola zo Slovenskej sporiteľne, a.s. Vyzdvihol ich žalovaný za trvania manželstva bez toho, aby o nich vedela. Ešte pred uzavretím manželstva mala svoje finančné prostriedky v sume 2987,45 Eur (90.000 Sk), na ne žalovaný siahol, účet jej takmer vybielil bez toho, aby o tom vedela. Dôkaz predložiť nevedela. Dozvedela sa o tom v septembri 2008. Konaním žalovaného sa cítila podvedená, vyberal si peniaze bez jej vedomia, bez jej súhlasu z jej účtu. Tvrdila, že keď by nebol dlh existoval, tak by uznanie dlhu nepodpísal a nebol by jej zaplatil sumu 480 Eur keď mal pocit, že jej nič nedlhuje.

Z vykonaného dokazovania - návrhu na začatie konania, výsluchom účastníkov konania, z písomného uznania dlhu, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti tak, ako

to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) mal súd preukázané:

V tejto právnej veci žalobkyňa nárok uplatnila z uznania dlhu ktoré bolo žalovaným podpísané dňa 14.11.2011 z dôvodu, že si požičal od žalobkyne 6520 Eur.

Podľa § 100 ods. 1, 2 prvá veta a Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

K žalovaným vznesenej námietke premlčania súd konštatuje, že nie je dôvodná, lebo k uznaniu dlhu došlo dňa 14.11.2011, žaloba bola súdu doručená dňa 18.06.2012, čiže v dobe uvedenej v ustanovení § 101 OZ.

Podľa § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Procesným dôsledkom uznania dlhu je presun dôkazného bremena z veriteľa na dlžníka. Veriteľ má tak v prípade sporu uľahčenú pozíciu tým, že nemusí preukazovať vznik dlhu a jeho výšku v čase uznania.

Na základe uznania dlhu nevzniká namiesto pôvodného záväzkového vzťahu nový záväzkový vzťah medzi dlžníkom a veriteľom. Uznanie dlhu pre svoju platnosť vyžaduje a) existencia platného záväzku dlžníka, b) uzavretie zmluvy o uznaní dlhu. Právny dôvod vzniku dlhu musí spočívať na platnom právnom úkone alebo zákonom aprobeovanej právnej skutočnosti; inak by bola následne uzavretá zmluva o uznaní dlhu neplatná. Vychádzajúc z citovaného vyvrátiťelnú právnu domnienku o tom, že v dobe uznania dlhu záväzok existoval, nemožno vyvracať samotným negatívnym tvrdením žalovaného o neexistencii záväzku. Ani všeobecné popretie záväzku nie je dôvodom na preskúmanie uznania nároku súdom. Dlžník má právo námietok, ale len vo vzťahu k tým okolnostiam, ktoré nastali po uznaní dlhu, alebo ak sa tieto námietky týkajú platnosti dohody o uznaní dlhu alebo vymožitelnosti práva na jej základe. Z procesného hľadiska je zmyslom uznania dlhu to, že poskytuje veriteľovi nesporný právny základ pri vymáhaní jeho pohľadávky.

V písomnom uznaní dlhu zo dňa 14.11.2011 je uvedené, že žalovaný uznal dlh z pôžičky v sume 6250 Eur poskytnutej žalobkyňou.

Podľa § 657 OZ zmluva o pôžičke si vyžaduje odovzdanie peňazí. Nemusí mať predpísanú písomnú formu.

Žalobkyňa v konaní priznala, že sumu 6250 Eur žalovanému nikdy neodovzdala. Keďže pôžička v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia vzniká reálnym úkonom - odovzdaním peňazí, ku ktorému nedošlo, čo žalovaný v konaní preukázal, je zmluva o uznaní dlhu z tohto dôvodu neplatná. Žalovaný svojimi námietkami v konaní preukázal neplatnosť dohody o uznaní zo dňa 14.11.2011 a preto súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobkyňa bola v konaní neúspešná, svoje trovy si hradí sama. Úspešný žalovaný si trovy konania neuplatnil, preto súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu , ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým , že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 , b) konanie má inú vadu , ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.